

РЕШЕНИЕ

№ 855

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 17.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11068** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба, подадена от Б. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., срещу Решение № ВР-34/19.10.2021 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ), с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ не е допусната последваща молба рег. № УП-6699/30.09.2021 г. на ДАБ до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Сочи се допуснато на нарушение на чл. 76б вр. чл. 76а вр. чл. 13, ал. 2 ЗУБ, тъй като интервюиращият орган не е допуснал до разглеждане последващата молбата на кандидата, сочеща на наличие на нови обстоятелства, свързани със страната му по произход. Вместо това, извън своите правомощия, органът изложил доводи по същество. Твърди се, че преценката за това, дали новопосочените обстоятелства, свързани с личното положение на чужденеца или със страната му на произход, представляват основание за предоставяне на международна закрила, е в правомощията на председателя на ДАБ, което се осъществява в производство по общия ред, а не е въпрос на допустимост по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ. Оспорен е изводът на ответния орган, че жалбоподателят не представя никакви нови писмени доказателства, като се твърди, че с молбата са приложени редица документи, свързани с личното му положение, които не са били

предмет на проверка в предходното административно производство - копие от афганистанската му лична карта, от което било видно, че датата му на раждане е различна от възприетата от органа, разрешителни за работа като шивач към военните части за годините 2006 г., 2009 г. и 2010 г., както и заплашително писмо, като извън своите правомощия интервюиращият орган е поставил под съмнение неговата истинност. Като съществен пропуск е определена липсата на анализ на актуалната обстановка в страната по произход – А., както и на официалната позиция на ВКБООН по отношение на молбите за международна закрила, подадени от граждани на А.. Искането до съда е за отмяна на акта и връщане на преписката на административния орган с указания за разглеждане на молбата в производство за предоставяне на международна закрила.

В хода на устните състезания по делото чужденецът, чрез процесуалния си представител адв. Т., моли съда да отмени обжалваното решение. Сочи, че ответната страна е допуснала съществено процесуално нарушение, като преценката за недопустимост на последващата молба е обоснована с доводи по същество. Твърди, че необосновано административният орган е изключил от разглеждане представените от жалбоподателя писмени доказателства под предлог, че не може да се установи тяхната автентичност. В тази връзка се позовава на решение на СЕС от 10.06.2021 г. по дело № С-921/2019 г. Посочва, че новонастъпилите обстоятелства в А. представляват самостоятелно основание за допускане на молбата до разглеждане.

Ответникът не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За първи път Б. Х. е поискал закрила с молба вх. № РД09-ВР-161/28.01.2021 г., въз основа на която е регистриран като лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], А., гражданин на А., етническа принадлежност - таджик, религиозна принадлежност: мюсюлманин- сунит, семейно положение: неженен, ЛНЧ [ЕГН], професия - шивач. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представил документ за самоличност.

С решение № УПВР-94/10.02.2021 г. на интервюиращ орган към ДАБ при МС, е отхвърлена молбата за международна закрила на Б. Х. като явно неоснователна. Чужденецът не е обжалвал административния акт.

Със заповед № 4518ОЧ-16/13.05.2021 г. на началник на ГПУ – Брегово към Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман, на Б. Х., ЛНЧ [ЕГН], е наложена принудителна административна мярка „връщане“, на осн. чл.41, т.4 ЗЧРБ, по която е допуснато предварително изпълнение, съгласно чл.60, ал.1 АПК.

Началото на процесното административно производство е поставено с молба за предоставяне на международна закрила рег. № 105400-3107/24.09.2021 г., подадена чрез администрацията на СДВНЧ към дирекция „Миграция“ - МВР, регистрирана с № УП-6699/30.09.2021 г. в ДАБ – МС. Молбата е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Мотивирана е с наличието на съществена промяна в обстановката в А., която намира сериозно отражение на личното му положение като лице, търсещо международна закрила, поради естеството на работа, която е извършвал преди да напусне страната. Към молбата са приложени 6 бр. доказателства: - копие от документ

за самоличност – лична карта № 857937 от 22.02.2004 г., издадена Министерство на вътрешните работи на Ислямска република А. на Б. Х.; - разрешителни за работа, с превод на български език, съгласно които на 21.04.2006 г., 09.08.2009 г. и на 01.09.2010 г. на Б. Х. са издавани разрешителни за работа като шивач; - документ № 496, издаден от [община], с превод на български език, съгласно който чужденецът е имал сключен договор за развитие на търговска дейност за срок от една година; - официална позиция на ВКБООН от август 2021 г., относно връщането в А.. Съгласно изложеното в документа, в страната е налице влошаване на положението със сигурността и правата на човека, в резултат от изтеглянето на международните войски от определени райони и установяването на контрол от страна на талибаните. ВКБООН изразява загриженост относно правата на човека, за които има данни, че са имали връзки с афганистанското правителство или международните въоръжени сили в А.. Според сведенията, от началото на 2021 г., поради конфликта в страната, са били разселени вътрешно 550 000 афганистанци, като за периода 07.07.2021 г. -09.08.2021 г. броят им достигал 126 000. ВКБООН призовава всички страни да дават достъп до териториите си на бягащи афганистанци и винаги да гарантират принципа на забрана за връщане. Призовава всички молби за закрила на афганистански граждани и лица, пребивавали обичайно в А., да бъдат разглеждани в рамките на справедливи и ефективни процедури в съответствие с международното и регионалното бежанско право. ВКБООН апелира държавите да преустановят принудителното връщане на афганистански граждани, в това число и на такива, чиито молби за закрила са били отхвърлени. Забраната за връщане важи за минимален стандарт и следва да остане в сила до настъпване на значително подобрение на сигурността, върховенството на закона и правата на човека, за да може лицата, за които се установи, че не се нуждаят от международна закрила, да бъдат връщани в безопасност и при зачитане на достойнството им.

С молба рег. № УП-6699/15.10.2021 г., подадена чрез Отдел ПМЗ „Военна рампа“ на РПЦ – [населено място] на ДАБ при МС, жалбоподателят, чрез адв. И., е представил копие от писмо от 01.01.2021 г., изпратено до него от военна комисия при Ислямско Емирство А., провинция К., с което чужденецът е предупреден, че е известно, че има шивашко ателие и е шииел военни униформи. Заплашен е, че ще бъде убит и ателието му ще бъде унищожено.

По делото е представена справка относно Ислямска република А. вх. № МД-467/01.09.2020 г., изготвена в съответствие с „Методологията на европейската служба за подкрепа в областта на убежището за изготвяне на информация за страните на произход“ (2012). В справката са обсъдени използваните от афганистанските мигранти „заплашителни писма“ от талибаните в опит да търсят убежище в Европа.

С оспореното в настоящото производство решение № ВР-34/19.10.2021 г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ, последваща молба рег. № УП-6699/30.09.2021 г., подадена от Б. Х. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Административният орган е изложил следните мотиви: От датите на представените с последващата молба документи – разрешителни за работа, съпоставени с данните от регистрационния лист, следва, че към момента на издаването им жалбоподателят е бил на възраст между четири и осем години, поради което същите не следва да бъдат кредитирани. Документите не са представени в оригинал, поради което остава неясен начинът на издаването и получаването им. В заплашителното писмо не фигурира името на чужденеца, поради което не може да се

приеме, че то се отнася до него. Същевременно, видно от информация вх. № МД-467/01.09.2020 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, „афганистанските мигранти използват фалшиви заплахи за смърт, издадени от талибаните, в опит да търсят убежище в Европа“. От гледна точка на житейската история на Б. Х., промяната на вътрешнополитическата обстановка в А. не може да се приеме за ново обстоятелство, релевантно към вече заявените от него мотиви за търсена закрила. В конкретния случай не е налице възможност да се вземат предвид новите обстоятелства по отношение на положението в А., тъй като изтъкнатите от жалбоподателя мотиви за международна закрила не са свързани с вътрешнополитическата обстановка в А..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – Б. Д., младши експерт в Регистрационно-приемателния център – [населено място], ПМЗ –[жк], определен за интервюиращ орган на ДАБ със заповед №РД05-785/09.12.2020 г. на председателя на ДАБ. Спазен е срокът по чл. 76б, ал. 1 вр. ал. 2 ЗУБ.

Съобразно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, преди да пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според който подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Следователно, в производството по чл. 76б ЗУБ подлежи на преценка наличието на нови обстоятелства, както и дали чужденецът се позовава на някакви нови факти, които са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като тези обстоятелства несъмнено следва да са свързани с разглеждането на въпроса дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

В обжалваното решение са обсъдени приложените към последващата молба писмени доказателства, като интервюиращият орган е мотивирал извод, че същите не установяват нови факти или обстоятелства, тъй като са издадени преди чужденецът да е напуснал А.. Доказателствата не са кредитирани и поради съмнение в тяхната автентичност и истинност. В решението липсват фактически установявания и обсъждане на актуалната ситуация в държавата по произход.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство по предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени от търсещия закрила, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му по произход, т.е. релевантни за правилното решаване на

основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В този смисъл е съображение 36 от Преамбюла на Директива 2013/32/ЕС - когато един кандидат подаде последваща молба, без да представи нови доказателства или нови основания, би било ненужно да се задължават държавите - членки да стартират нова процедура по пълно разглеждане на молбата. В такива случаи би следвало държавите - членки да бъдат в състояние да отхвърлят молбата като недопустима в съответствие с принципа за пресъдено нещо. Настоящият случай обаче не е такъв, тъй като с последващата молба за закрила чужденецът е представил нови доказателства, сочещи на нови обстоятелства от съществено значение, както за личното положение на кандидата, така и за държавата му по произход. Това е така, тъй като за нови обстоятелства следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство по предоставяне на международна закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени от търсещия закрила. Новопредставените доказателства, в т.ч. и официалната позиция на ВКБООН от август 2021 г., не са били обсъждани по същество в предходното административно производство, поради което неправилно с оспореното решение е прието, че същите не установяват нови обстоятелства по смисъла на закона. В тази връзка основателно е възражението на жалбоподателя, че обсъждането на представените нови документи по същество, в т.ч. и относно тяхната автентичност и истинност, е следвало да се извърши в производство по общия ред.

На следващо място следва да се посочи, че мотивите на административния орган, съгласно които промяната в ситуацията в А. не може да се приеме за ново обстоятелство, с оглед бежанската история на чужденеца, противоречат на материалния закон и са необосновани. В решението липсва обсъждане на актуалната ситуация в страната по произход, а изводите на интервюиращия орган са формирани при липса на доказателства в тази насока, които органът е следвало да събере служебно. В тази насока е и нормата на чл. 33, § 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС, която като критерий за недопустимост на молбата за закрила регламентира и проверката, дали са се появили нови елементи или факти, свързани с предварителното разглеждане на това, дали този кандидат отговаря или не на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Следователно органът следва да извърши проверка за наличието на нови обстоятелства не само въз основа на твърденията и документите, представени от кандидата, но и служебно, нещо което в случая не е сторено и ситуацията в страната на произход към датата на подаване на молбата е останала неустановена и необсъдена. В разглеждания случай, наличието на нови обстоятелства се установява от приложените към последващата молба за закрила писмени доказателства, както и от представената актуална справка за А., с рег. № МД-607/01.12.21 г., видно от която е налице съществено променена и влошена политическа и хуманитарна обстановка в държавата по произход.

По гореизложените съображения оспореното решение подлежи на отмяна, поради противоречието му с материалния закон, а преписката следва да бъде изпратена на председателя на ДАБ за разглеждане на последващата молба в общо производство по реда на ЗУБ. При разглеждането ѝ, следва да се обсъдят представените от кандидата документи и удостоверените с тях обстоятелства, както и служебно да бъдат събрани доказателства относно актуалната ситуация в страната по произход - А., въз основа на които административният орган да формира дължимите правни изводи относно

основателността на молбата за закрила.

Воден от горното, Административен съд София - град, I - во отделение, 3 – ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от Б. Х., гражданин на А., Решение № ВР-34/19.10.2021 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на ДАБ за образуване на производство за предоставяне на международна закрила и произнасяне по молба рег. № УП-6699/30.09.2021 г., подадена от Б. Х., след изпълнение на указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: